

KALVÍNČEK

Príloha časopisu *Kalvín*

Ročník III.

Číslo 5. December 2012

Nepredajné

Milé deti!

V najnovšom čísle Vám ponúkame poslednú, piatu časť príbehu o Mojžišovi. Tešiť sa znova môžete aj na súťažné otázky a obľúbené vymalovávanie. A aké príbehy vám prinesieme v ďalšom čísle? To zatiaľ neprezradíme, ale určite sa môžete tešiť na to, že zažijete opäť obrovskú porciu zábavy, výhier i ponaučenia. Všetko si teda poriadne prečítajte, vyplňte a vymalujte. Dajte si záležať na krasopise a celkovom vzhľade hárku a možno to budete práve vy, koho nabudúce vylosujeme a kto si odnesie zaujímavé ceny.

Ale určite Vás už zaujímajú štatistiky odpovedí a samozrejme výhercovia. Po minuločíslom útlme nás opäť zavalili kopy odpovedových hárkov. Všetkých 51 sme si dôkladne pozreli, odpovede prečítali a vyhodnotili. Len 7 hárkov bolo vyplnených neúplne alebo obsahovali odpovede nesprávne. Nakoniec sme ako vždy vyžrebovali troch výhercov, ktorých mená sú:

1. **Branislav Tomko**
2. **Dorotka Knežová**
3. **Lucia Širochmanová**

Výhercom srdečne blahoželáme, posielame pekné ceny a veríme, že okrem nich si z našich stránok odniesli aj kopec nových vedomostí a zábavy pri maľovaní a riešení.

No s odmeňovaním ešte nekončíme. Do redakcie sa nám dostalo aj 45 nádherných obrázkov na motívy: zbieranie manny, Sodoma a Gomora, Lótova žena, Samson, Ján Kalvín. Kresby a maľby sme nechali vyhodnotiť odbornou porotou a nakoniec boli vybrané dve najkrajšie, autori ktorých budú odmenení peknými cenami:

1. **Zuzana Hudáková** sa kresbu Jána Kalvína
2. **Miška Juhásová** za Zbieranie manny

Ak sme Vás dnes nevylosovali ani nevybrali, nezúfajte a o to s väčšou odhodlanosťou sa pustite do ďalšieho riešenia a tvorby malieb a obrázkov. Nabudúce to možno bude práve vaše meno, ktoré si všetci prečítajú na stránkach nášho časopisu.

Už teraz sa tešíme na vaše odpovedové hárky, listy a obrázky. A prajeme Vám i Vaším rodinám šťastné a veselé Vianoce a všetko dobré do Nového roka.

Príbeh o Mojžišovi

Piata časť: Tak blízko, a predsa nič

Keď sa taký obrovský dav ľudí dá na pochod, musí to byť riadna sila. A veru aj bola. Mojžiš im vymedzil presný poriadok ako majú ísť, v akom poradí, staral sa o organizáciu. Vymenoval aj sedemdesiat starších - svojich pomocníkov, ktorí mu v tom mali pomáhať. A tak im cesta ubiehala pomerne dobre.

Až prišli na púšť Fáran, ktorá ležala priamo na hraniciach dlho očakávanej zaslúbenej zeme Kanaán, na ktorú sa Izraelci už tak veľmi tešili. Mojžiš najprv vysielal do Kanaánu zvedov - z každého Izraelského pokolenia jedného. Z pokolenia Júdovho je to Kálef a z pokolenia Efraimovho je to Jozue, ktorý sa mu už mnohokrát osvedčil v službe. Celkom 12 odvážnych mužov. Mojžiš ich poslal, aby preskúmali zem aj ľudí, ktorí tam bývajú, či sú silní alebo slabí a či ich je veľa. Mali zistiť či je tam úrodná pôda a doniesť aj nejaké ovocie.

Dvanásť zvedovia sa teda vybrali na prieskum. Bol práve čas, keď dozrievalo hrozno, a tak odrezali jeden stravec hrozna na ukážku, a vzali aj z granátových jabĺk a z fig. Veru, ovocie to bolo skutočne výstavné. Ved' len ten stravec hrozna museli niesť tak, že dvaja si cez plece dali palicu a na tej palici mali ten stravec zavesený. Dohromady boli preč celých štyridsať dní. Keď sa vrátili, Jozue a Kálef hneď nadšene ukazovali stravec hrozna ktorý horko-t'ažko doteperili na svojich pleciach, ale aj iné ovocie. S optimizmom rozprávali o krajine, ktorá naozaj oplýva mliekom a medom. Ale zrazu sa stalo čosi nepochopiteľné. Ostaní desiat zvedovia neboli až takí nadšení. Vraveli, že tí ľudia čo v zemi bývajú sú veľmi silní, až obrovia a že Izrael proti nim nemá šancu. A čo na to Izraelci? Človek je proste už raz taký, že si viac všima tie záporné, zlé správy ako dobré. A stalo sa, čo sa stať nemalo. Izraelčania začali frflať, plakať a reptáť a chceli sa dokonca vrátiť späť do Egypta.

Darmo ich Jozue a Kálef presvedčali, aby sa nebáli. Izraelci sa nenechali presvedčiť. Príliš ich ovládol strach a hnev. Hnev na Mojžiša a Árona, že ich sem vôbec priviedli. Dokonca to zašlo až tak ďaleko, že niektorí ich chceli zabiť. Toľké kilometre idú púšťou, aby napokon takto skončili? Toľko trápenia, odriekania, života v provizórnych podmienkach, a nakoniec toto? Mojžiš už bol v koncoch. Nevedel, čo si počať.

No tu Boh prehovoril k Mojžišovi, že ak nechcú ísť do Kanaánu, tak nepôjdu. Ale že aj napriek tomu svoj sľub splní. Akurát počká zopár rokov, až kým postupne nezomrú tí, ktorí sa rozhodli vrátiť sa do Egypta. A až potom neskôr, ich deti budú môcť vojsť do Kanaánu. A skutočne. Oblakový stĺp, ktorý viedol Izraelcov po púšti sa pohýna. Ale nie tam kam šiel doteraz, ale presne naopak, smerom k Červenému moru. Izraelci sa zase vydávajú na púť. Putujú - nevedno kam.

A cestou zase zažívajú rôzne dobrodružstvá. Raz nečakane zistili, že na mieste, kde sa utáborili, žili jedovaté hady, ktoré ich začali štípať. Boh však povedal Mojžišovi, aby vyrobil medeného hada a postavil ho na tyč. Každý uštipnutý, kto sa pozrie na neho, bude žiť. Mojžiš tak urobil a Izraeliti boli zachránení. Ako tak šli púšťou, zase sa im minuli zásoby vody. Boh radí Mojžišovi, aby urobil tak, ako minule - buchol svojou palicou do skaly a tam kde buchne, tam vytryskne zo skaly prameň čistej vody. Mojžiš tak urobil, ale nič sa nestalo. Až na druhý pokus vytryskol prameň vody.

Pomaličky sa blížil štyridsiaty rok čo Izraeliti putovali púšťou. Už pomreli skoro všetci, ktorí vtedy odmietli vstúpiť do Kanaánu. Mojžiš, ktorý medzitým už dosiahol veľmi pekný vek 120 rokov, znovu nariaďuje sčítanie ľudu. Sú spočítaní všetci muži od veku 20 rokov vyššie. Celkove ich je 601 730. Ich počet nevzrástol, skôr naopak, poklesol o 1820 mužov. Už nezostal žiaden z tých, ktorí boli spočítaní pri Sinaji, okrem Mojžiša, Jozuu a Kálefa.

Konečne zase môže Izraelský národ vstúpiť do Kanaánu, zaslúbenej zeme. Konečne, po dlhom a strastiplnom štyridsaťročnom putovaní. Ale Mojžiš vie, že on sám už do tejto zeme nevojde. Urobil preto potrebné opatrenia. Izraelskému národu ešte posledný raz dá svoje otcovské požehnanie. Jozuu, svojho dobrého priateľa a verného služobníka, ktorý ho nikdy nesklamal, menuje svojim nástupcom, aby dokončil dielo, ktoré už on sám nemôže dokončiť. Aby viedol Izraelský národ ešte ten maličký kúsoček a úspešne ich doviedol až do samého cieľa ich cesty - do Kanaánu. Potom Mojžiš, celkom sám, vystupuje na vrch Nébo. Z tohto vrchu vidí Kanaán ako na dlani. Vidí, že naozaj bola pravda to, čo kedysi dávno o tejto krajine referovali Jozue a Kálef. Krajina to bola pekná, bohatá, tečúca mliekom a medom, rástlo tam ovocie veľmi lákavé a žiadostivé pre oči. Bol šťastný, že Izrael sa konečne dočkal svojho domova. Bol šťastný aj napriek tomu že to nebol on, kto napokon dovedie Izraelitov do Kanaánu. Bol šťastný, lebo vedel, že ich tam dovedie jeho najlepší služobník Jozue, ktorému plne dôveroval. Bol šťastný, že môže zomrieť s vedomím tohto všetkého.

A tak skončil Mojžiš svoju životnú púť na zemi. Jeho hrob je až dodnes neznámy. Dožil sa nádherného veku 120 rokov. A nikdy viac už nepovstal v Izraelskom národe muž, ktorý by bol toľko vykonal, „čo do všetkých znamení a zázrakov, ktoré ho poslal činiť Boh v Egyptskej zemi faraónovi a všetkým jeho sluhom a celej jeho zemi, a čo do celej slávy tej silnej ruky a čo do všetkých tých strašných vecí veľkých, ktoré činil Mojžiš pred očami celého Izraela.“

Viete...

1. Koľkých starších si vybral Mojžiš za pomocníkov?
2. Koľkých prieskumníkov poslal Mojžiš?
3. Z akého pokolenia bol Jozue?
4. Aké ovocie doniesli prieskumníci Mojžišovi?
5. Ako sa volala zaslúbená zem?
6. Koľkých rokov sa dožil Mojžiš?
7. Koľko rokov putovali Izraelci púšťou?
8. Ako sa volal vrch, z ktorého Mojžiš uvidel zaslúbenú zem?
9. Kto viedol Izraelcov po Mojžišovej smrti?
10. Ktorí dvaja muži z pôvodného zástupu vstúpili do zaslúbenej zeme a nezomreli na púšti?
11. V akom meste sa narodil Ježiš?
12. Aké dary priniesli mudrci narodenému Ježišovi?
13. V ktorej biblickej knihe môžeme čítať o troch mudrcoch?
14. Ako sa volal zlý kráľ, ktorý nechal zabíjať malé deti?
15. Do akej zeme utiekli Jozef a Mária s malým Ježišom pred týmto kráľom?

